23 სექტემბერს გაიმართა საბჭოთა კავშირის საფეხბურთო ჩემპიონატის 24-ე ტურის შეხვედრები.

თბილისის დინამოელებმა თავიანთ მინდორზე მოსკოვის „ლოკომოტივი“ მიიღეს. რამდენიმე სიტყვა ჩვენი მეტოქის შესახებ: ეს გუნდი საკავშირო ფეხბურთის ერთ-ერთი უძველესი წარმომადგენელია. კერძოდ, იგი სსრ კავშირის პირველ საკავშირო ჩემპიონატში გამოდიოდა 1936 წლის გაზაფხულზე, მაგრამ შემდგომში საქმეები ისე წავიდა, რომ „ლოკომოტივი“ წლების მანძილზე არ გამოდიოდა უმაღლეს ლიგაში. ბოლო 7 სეზონია ლოკომოტიველებს ჩემპიონატში არ უთამაშიათ თბილისის დინამოელებთან. ამ ხნის განმავლობაში თითქმის მთლიანად შეიცვალა ორივე გუნდის შემადგენლობა. ლოკომოტიველთათვის, რა თქმა უნდა, თბილისის „დინამო“ ახალი მეტოქეა. ამ განახლებული გუნდების პირველი ნაცნობობა წლევანდელი ჩემპიონატი 24 მარტს შედგა მოსკოვში. მაშინ რკინიგზელებმა გაიმარჯვეს (2:1).

გუშინწინდელი მატჩისთვის „ლოკომოტივი“ პირველ ხუთეულში მოხვედრის შანსებს ინარჩუნებდა. თბილისის „დინამო“ კი, ახლა უკვე დარწმუნებით შეგვიძლია ვთქვათ, სახიფათო ზონას დასცილდა და თანდათან სულ უფრო მაღლა მიიწევს გათამაშების ცხრილში. ეს ვითარება განაპირობებდა როგორც მატჩზე დამსწრე აუდიტორიის, ისე თვით მატჩში მონაწილე გუნდების ფეხბურთელთა განწყობას - მათ საშუალება ჰქონდათ ეთამაშათ შეუბორკავად, ზედმეტი ნერვიული სტრესების გარეშე, სრულად გამოევლინათ თავიანთი შესაძლებლობანი.

ეს ასეც მოხდა. თამაში ფრიად დაძაბული და საინტერესო გამოდგა, მაგრამ უნდა ითქვას, ორივე გუნდმა გაცილებით უფრო მეტი იბრძოლა, მეტი ფიზიკური ენერგია დახარჯა, ვიდრე თამაშის კლასი გამოავლინა. ჯერ კიდევ პირველ ტაიმში როგორც მასპინძლების, ისე სტუმრების დაცვითი ხაზები მჭიდროდ იყვანდნენ მეტოქე თავდამსხმელებს და იშვიათად თუ აძლევდნენ საჯარიმო მოედანზე შეჭრის საშუალებას. შუა მინდორში გაჩაღებული ბრძოლა კი ასეთ შემთხვევებში ნაკლები სახიფათო მომენტებით აღინიშნება. მართალია, იყო შემთხვევები, როცა ჯერ გორკოვმა, შემდეგ ფანცულაიამ და კვლავ გორკოვმა შეძლეს მეკარეებამდე „მიეღწიათ“, მაგრამ ეს მხოლოდ ეპიზოდები იყო, თმაში ძირითადად ორ საჯარიმო მოედანს შორის, ცენტრალურ ზონაში მიმდინარეობდა. მხოლოდ პირველი ნახევრის დასასრულს ჩაებნენ თამაშში მეკარეები გაბელია და ჩერჩესოვი.

თამაშის ტემპი საკმაოდ მაღალი, სწრაფი იყო. მოსკოველები უფრო ზუსტად, სწრაფად აწვდიდნენ ერთმანეთს ბურთს და კომბინაციური თამაშისკენ ლტოლვას ავლენდნენ, რასაც დინამოელებმა შუა ხაზის მოთამაშეთ დიდი აქტიურობა დაუპირისპირეს. შესვენების შემდეგ თმაში კვლავ იმავე სიუჟეტით მიმდინარეობდა, მაგრამ ამას დაემატა მკვეთრი, ხშირად საკმაოდ უხეში „აქციები“ და მსაჯს ხშირად უხდებოდა მატჩის შეჩერება. ამაში უფრო ლოკომოტიველები გამოირჩეოდნენ. ორი გაფრთხილებაც სწორედ მათ დაიმსახურეს.

ცალკეულ მოთამაშეთა ამ შეტაკებებმა და მკვეთრმა თამაშმა ბოლოს სისტემატური ფორმები მიიღო. ბრძოლის ამგვარი მსვლელობა, ეტყობა, ლოკომოტიველებს უფრო ხელს აძლევდა, რომლებიც დროის აშკარა გაჭიანურებასაც არ ერიდებოდნენ. ფრე მათი გეგმის მთავარი პუნქტი იყო და დინამოელთ უპირატესობამ, რომელსაც მათ მატჩის დასასრულს მიაღწიეს, შედეგი ვერ გამოიღო, თუმცა ბოლო წუთებზე ჩერჩესოვის კარის ბედი რამდენიმეჯერ ბეწვზე ეკიდა.

ასეა თუ ისე, ამ მატჩის შედეგით მოსკოვის „ლოკომოტივი“ უფრო კმაყოფილი უნდა იყოს, ვიდრე თბილისის „დინამო“, მაგრამ ის ქულაც, რომელიც ჩვენმა გუნდმა ჩაიწერა აქტივში, ფრიად სასარგებლოა სადღეისოდ შექმნილი ვითარებისთვის. თბილისის „დინამო“ უკვე მჭიდროდ მიუახლოვდა პირველ ათეულს. შეგვიძლია ვთქვათ, რომ გუნდის შემადგენლობა სტაბილური გახდა, ცალკეულ რგოლებსა თუ მოთამაშეებს შორის მოწესრიგდა ურთიერთგაგება და კომბინაციური მოქმედებანი. ალბათ დინამოელები მონაპოვარს აღარ დათმობენ და იბრძოლებენ უკვე არა უმაღლეს ლიგაში ადგილის შენარჩუნების, არამედ პირველ ათეულში მოხვედრისთვის.

3 ოქტომბერს თბილისის „დინამო“ სსრ კავშირის თასის გათამაშების მერვედფინალურ მატჩში უმასპინძლებს ლვოვის ასკ „კარპატის“ (პირველი მატჩი ლვოვში ფრედ დამთავრდა - 0:0), შემდეგ მას მცირე შესვენება აქვს. 11 ოქტომბერს კი ჩემპიონატის მატჩს გამართავს მინსკში ადგილობრივ თანაკლუბელებთან.

გთავაზობთ მატჩის სტატისტიკურ მონაცემებს:

თბილისი. ვ. ი. ლენინის სახელობის „დინამოს“ სტადიონი. 25 სექტემბერი.

„დინამო“: გაბელია, თეთრაძე (გურული, 60), ცხადაძე, ჭედია, არზიანი, რევიშვილი, სვანაძე, ცვეიბა, ცაავა, ფანცულაია, გოგიჩაიშვილი.

„ლოკომოტივი“: ჩერჩესოვი, მილეშკინი, სოლოვცოვი, ბაზულევი, კალაიჩევი, გორკოვი, ატაულინი, გალაკბეროვი, ილიალოვი, რუსიაევი (აბრამზონი, 89), დოზმოროვი.

მსაჯი პ. კობიჩიკი (ჩერნოვცი).

გააფრთხილეს მილეშკინი, რუსიაევი.

ლელო 27.09.1988